چې شوي مئين ځان ته ښېرې کړې
اخته په غم شوې، اوس نعـرې کړې
تاو دې له ځانه سرې لمبــــې کړې
ښايي، چې ته هم شوګېـــرې کړې
پــه نيمــه شــپه دې د بنګــړو شــړنګا راځينــه

***

خدايه د زړه درمان مې راغی
خوشاله يم ارمـان مـې راغی
ومه صحـــرا باران مې راغی
يم په رکوع جانان مـې راغی
سجدې ته ښکته شـم کـه يـار تـه جيګـه شـمه

***

Download from:aghalibrary.com

ورشئ دا زړه ورته لوګـــی کړئ
دا ټول خواږه ورته لوګــی کړئ
هرڅه، هر څه ورته لوګــی کړئ
زمــا بانه ورتــه لوګـــــی کــړئ
زمــا کاتــه پــه جانــان بــد ولـــــــرږېدنه

***

مـا تــه په مــــينه اترنګ راوړه
ته د سپرلـــــيو نـــه رنګ راوړه
راشه د مينې تېر جــنګ راوړه
پـه لـپـو لـپـو لـــونګ راوړه
زه تـــرې د غـــاړې امېلـونـــه جـوړومــــه

***

ځان به سینګار ښه په مـــزو کړم
ښه شنه بنګړي به په لاســـو کړم
شـــروع به کار د اشـــــارو کړم
جوړ به کمیس د ســـتـــارو کړم
زه پخـــوانی رواج واپـــس ژونـــدی کومـــه

***

مینه خوږه لکه د شـــــات ده
نفرت د زهرو نه ورزیـــــات ده
خـــبره اوس د انـــتـــقـــاد ده
هـــــره خبـــره مې په یـاد ده
لتـا نـه پـس بـه څنـګ پـه بـل بـاور کومـه

***

بوی به ترې خیژي د لونګـو
قربان، قربان له غنمـــــــرنګو
نشـه لـــــري لکه د بنـــګـو
ای مینه ښـه وي د ګل رنګـو
په تش نظـر د سړي ورک کـړي ټـول غمونـه

***

خوراک دې دي د غره ممانۍ
الوت کــــــــوې لکه د زانۍ
زلفې دې ســـم د ګلاب پـاڼې
خو بیا ترخه یې تــر بکیاڼـــې
پـه نـه خـبره راتـه جـوړ کـړې سـل غمونـه

***

ځانته به جوړ یو نوی غم کړم
تازه به بیا د سترګـــــو نـم کړم
د ژوند سکون به لږ را کم کړم
پیدا به ځانته یو صنم کـــــــړم
ماتـه بـې غـــمه ژونـد مــــــزه نـه راکوینـه

***

سلګۍ وهمه راته ګـوري
فریاد کـومه راته ګـــوري
زه ژوند بیلمه راته ګوري
له درده مرمه راته ګـوري
د یـــار پـــه یـــو نظـــر رغیـــږم نـــه راځینـــه

***

درپسې ډېره يـــــم اوتره
مـــړه پـــه تا يمـــه دلبره
ته چرته يې د زړګي سره
ته راشه يـــــاره زوروره
پــه ســپينه خولــه درتــه زاری منــت کومــه

***

دا کړې چا راته ښېــــرا ده
د ښار ښکلا چې مې سزا ده
د غم او درد برخه زمـــا ده
نوره کيسه رانه خــــطا ده
پــر ژبــه ښــې خــبرې کــړم کــرې راځينــه

***

دېــــــوال نړيږي بلې ځاځي
يار څه به کيږي بلې ځـاځي
زړه مې درزيږي بلې ځـاځي
باران وريــــــږي بلې ځـاځي
پــه مــا راځــاځي د جانــان خــواږه يادونــه

***

اخته په ځان شوم رانه هېــر شوې
ځانته حيران شوم رانه هېــر شوې
تنګ په جهان شوم رانه هېر شوې
چې زه روان شوم رانه هـېر شوې
پـــردی مـــزدور وم، لـــه بـــاداره يربدمـــه

***

کم مې له ګله یار په څه دی
ماته له هر ګلابه ښــــــه دی
زه پرې مین یم زمـا زړه دی
جانان د بدو ســـــړی نه دی
پــوهېږم ښــه چــې غــمازان یــې لمســوینه

***

ښه په خـوندونو دې ځــان موړ کړ
زما د مـینې جـنګ دې ســـــوړ کړ
دا نــوی غـــم دې راتــه زوړ کـړ
په سپینه خوله دې چاپ راجوړ کړ
اوس بــه ادکــې مــور تــه څــه جــواب کومــه

***

په ښکـــــاره ماله ګلاب راکه
یا مې رخصت کړه څواب راکه
شابه کړه ته انتـخاب راکــــه
ماته پرېکـــړی ځــواب راکه
زه دې د بـــل د یـــاراڼې ویســـتلی یمـــه

***

اه تیر وختـونه څه خواږه ؤ
ډېر به ملـــګـــري راسره ؤ
ښه په خــوښیــو به مــاړه ؤ
د ماشومتوب وختونه ښــه
اوس چې زلمـی شـوم جینکۍ مـې تنګوینـه

***

درپسې مرم ډېر مـــې یادیږې
ومنه هیڅ مې نه هــــېریږې
هرڅه کوم که ته رغــــــیږې
که ته رنځور په ما جــوړیږې
ســـالو بـــه واچـــوم سرتـــوره بـــه درځمـــه

***

د ژوند سکون د وجود ساه ده
ودانه ټوله پرې دنـــــــیا ده
نامه یې خوښه د هـــــر چا ده
مـــــــینــــــه روا روا روا ده
دا نـــاروا ورپســـــې چـــا ویـــلي دینـــه

***

ته به هـــــر څه په زړګي تېر کړې
ځان به د خوړ کاڼي په څېر کړې
د زړه ټوټه به بيخي هـــــېر کړې
مات شوی زړه به را کوشـــېر کړې
خــو نــا مــردې اوښــکې بــه وار نــه درکوينــه

***

په دې نړۍ به دې پرېږدم
زه په نيستۍ به دې پرېږدم
په مجبورۍ به دې پرېږدم
په غريبۍ به دې پـــــرېږدم
پـــه بـــې ننګـــي بـــه درنـــه واخلمـــه لاســـونه

***

ناست په وره شکـــــرې غواړي
زړه لــه مــا ملغلــرې غواړي
د مينې خوږې سندرې غـواړي
دا زړه مې ستا خـــبرې غواړي
لـکـــه د للمـــې غـــنم غـــواړي بـارانـونـــه

***

زړه مې په درد ښــــه برابر دی
غرق د يارۍ په سمــــنـدر دی
خـــوشــالي نلـــري اوتـــر دی
زما نصيب د سالنګ غـــــر دی
په نـورو لمـر وي، پـه مـا سـپينې واورې وينـه

***

سـړه ســــــړه هــــوا لـګـيږي
يخني شېبه، شــېبه زيـــاتيږي
سور شال مې وګوره لمـــديږي
نــــرى نـــرى بـــاران وريــږي
پــه تــا دې اوري پــه مــا ونيســه لاســونه

***

وهـم نعـرې ميدان ته راشه
مکړه بنېرې ميدان ته راشه
يوځل وړې ميدان ته راشه
د غرغـــرې مېدان ته راشه
سـبا مــې ســتا پـه تهمـت دار تــه خيژوينــه

***

زه ستا په زړه ياره پوهېـــږم
خو زه مجـــبوره يم درديـږم
دا چې غورځېږم پورته کېږم
ټينګه مې مه نيـــسه خوږېږم
بېګـــاه ظـــالمو ورونـــو بيـــا وهلـــې يمـــه

***

هره خندا يې مــــسکا نـــه وي
خو مسکا يې له خندا ښـــه وي
نرى باران او تـــوره شـپه وي
د اشنا ډاډ دې راســـــره وي
کـه د نمـرود د اور لمبـې وي، پـرې ورځمـه

***

ځانته په خــــــپله غم را زيات کړم
جوړ شوی زړه مې بيا را مــات کړم
په اسويلو يــــــــــې ښه برباد کړم
چې ستا د مينې وخـــــت راياد کړم
رابانـــدې وچـــورلي دا زمکـــې اســـمانونه

***

نه به غبرګون نه به احــــــتجاج کړي
راځي حتما به مې عـــــــــلاج کړي
وخت به مې دا ستا د ســــرتاج کړي
خدای به دې بيا راته مـــحتاج کړي
چې وخت تيرېږي زما ياد به دې سيزينه

***

په زړه مې ته پوهېږې يـــاره
په بل مې نه لورېـــږې ياره
په زړه مې ښه لګېږې يـــــاره
زما نه نه هېــــــرېږې يـــاره
پـــه هـــر راکـــړي زخـــم شـــکر اوباســـمه

***

پښتانه بيا ســـــره جـرګه دي
ډېرى خلک په انديـښنه دي
پوهېږم مونږ پسې غوسه دي
نښې دې ډېرې راســـره دي
د زړه تـــالاب تـــه يـــو يـــو کـــاڼی غورځومـــه

***

ژوند دې ښه دی، لا پسې ښه شه
دنګه ځـــــواني دې خزان مه شه
د زړه دې هر مـــــــراد پوره شه
دا خوشحالي دې يو په دوه شـه
محرابـــه يـــاره زه پـــه تـــا ابـــاده يمـــه

***

خدايه بيا به څه چل کيږي
چپه سترګه مې خــوځيږي
زړه مې نرۍ نرۍ درزيږي
پاڼه په باد باندې رپيــــږي
جينۍ چې خال په تندي ږدي څوک به لرينه

***

زما تربوره خدای دې جـــــــوړ که
د سترګو توره خدای دې جــوړ که
د ژوند انځوره خدای دې جـوړ که
په رنځ رنځوره خدای دې جوړ کړه
زما وړې وړې سلــــــګۍ در پسې دیـــــــنه

***

چې خنــــدېدم هغسې نه یم
چې ګرځېدم هغـــــسې نه یم
درسره بــه تلم هغــسې نه یم
تا چې لېـــدم هغــسې نه یم
اوس پـــه لکــړه د تنـــور غــاړې تــه ځمــه

***

څومره خوږه د مور نامه ده
ډېره سپېڅلې او خــوږه ده
په درنو کاڼـــــــو درنه ده
خو له مورګانو مــې ګیله ده
زامــن خپــل کــړي لورګــانې بــل تــه ورکوینــه

***

اول یې ښه په ځان مئین کــړم
غرق یې زه په سپین جبین کړم
بیا یې جدا له لونګین کــــــړم
اوس یار لاهــــو په اباسین کړم
په کناره راســــــــــــره ځي ډاډ راکوینه

***

پــه میخانه دې خـاورې واوړه
پــه دوستانه دې خاورې واوړه
پــه مستانه دې خــاورې واوړه
پــه یارانه دې خـــاورې واوړه
تشـــه دعـــا راتـــه کـــــوه ناروغــــه یمـــه

***

بالښت لانــــدې دنداســه ږده
ماته ښۍ لاس ته په ســینه ږده
درانه غمــونه ته پـــه زړه ږده
لاس دې د زنې لاندې مـه ږده
نازک غمبوري به دې ګونځې ګونځې شینه

***

نه ښايسته نه غنمـــــرنګ وې
بوچ شوي ته په ما ملنګ وې
راسره هسې به په جــنګ وې
ته په بدرنګو کې بدرنګ وې
خــړســترګی زه وم چــې پــه تــا مئنيدمــه

***

دا د ماتم خــــــــبره نه ده
واوره صـــــــنم خبره نه ده
درپسې مــــــرم خبره نه ده
غم دې د زغـــم خبره نه ده
نــور بــه پــه چيغـو چيغـو کلـې خـبره ومــه

***

ښکته مــــــــه ګوره نيازبينه
ای په شـــوخۍ باندې ميينه
دا راته ووايه شـــــــــيرينه
بې شرمي توره وي که سپينه
مور مې په کټ کې شنه بنګړي موندلي دينه

***

دغه شـــــمال د ابادۍ دی
زما په خــيال د ابادۍ دی
ښه جوړ جال د ابادۍ دی
ســــرنی کال د ابادۍ دی
د جينکــــو مينــــدې بــــه ډېــــــرې وژاړينــــه

***

دا ښاغلي را واپـــــس کړئ
په مینه تلي را واپــس کړئ
بېلتون ځپلي را واپس کړئ
په زړه داغلي را واپس کړئ
چرتـــه ځنګـــل بانـــدې بـــه اور ولګوینـــه

***

مسافري پــرې نه تیـــریږي
یوه لحظــه یې نه هـــیریږي
شېبه شېبه یې زړه دردیـــږي
ورته د کور غـــــړي یادیږي
پــه نــن ســبا کــې بــه یــار کــډه وتړینــه

***

په خدای قسم نه مې هیریږي
ښه بندۍ‌ارونو ته مې زړه کیږي
زړه مې تنګ دی او دردیږي
د چا به کـــــــور کلي یادیــږي
زمـــــا یــــــادیږي د یـــــارانو مجلســــــونه

***

مونږ د یـو بل په زړه پوهیږو
زه او یار نــــــو ښه پوهیږو
په دې کیسو نو ښــه پوهیږو
مونږ په نکـــــریزو نه پوهیږو
څوک چې لاسـونه سره کـوي یـاره بـه لرینـه

***

زړه مې دوه ځایه شو میرات شــو
افسوس په برخه مې بایلات شـــــو
ورک شوی غم مې بیا را زیات شو
د سپینې خولې ستر مې مات شـو
د چـــاولو ټـــک مـــې الکـــانو واوریدنـــه

***

زما د حـــــسن کـــیسې وایــــې
څوک مې سندرو کې ښه ستایي
د خوشالۍ په لور مــــې بیایي
که ناز کـــــــوم راســـره ښایي
یـــو ښایســـته یـــم بـــل د لویـــه کـــوره یمـــه

***

شر دې پرېــده زوره وره
څو به ستم کړې ستمګره
مینې راوستم ستا تر دره
د جونو پلاره ســــوداګره
د کشـــــرۍ بیـــه کـــــوه راغلـــی یمـــه

***

کله نه چې اخته په محبت شوم
لکه خسنه سپک د وخـــت شوم
ځانته خړ سترګی ملامـــت شوم
د بې غیــــرتو بې غیرت شــوم
ځـای د تهمـت شـوم چـې پـه تـا مینیدمـه

***

زما سکـــــون دی زمـا زړه دی
ښه دی یار پوه مې په هر څه دی
شکر په دې چې مې په خوله دی
خو د یار دا عـادت ښــه نــه دی
وړې وړې خـــبرې زړه تـه غـــور ځــــوينه

***

په مینه مــــوړ زما دا زړه که
ورکه تیاره د بیــلتانه کــــــه
دا مئین زړه مې لږ را ښه که
وکړه قــــرضه او ما واده که
اوس خـو ټـول خلـک پـه قرضـو واده کوينـه

***

دا جینۍ خوړلې دې کیسو ده
وارخطا کــــړې اندیښـــنو ده
د غــربت د لاســـه په زارو ده
کوټه مو ډکه د لوګــــــــو ده
ماتـــه تکیـــه شـــه دېـــوال ډډه توروینـــه

***

بعضې کارونه دې خـــــطا دي
هر څه هېر کړي دي زمـا دي
څه کوډې کړې دې په ما دي
تســبو کې دوه، دوه ناروا دي
ماتـــه روا دي یـــوه یـــــار تـــه اړومـــه

***

راشه د زړه علاج مـــــې وکه
درمان مې شه علاج مې وکه
ومنه ته علاج مـــــــــې وکه
په سپینه خوله علاج مې وکه
نــور د چېنــدرو پــه کرښــو مــه وهــه ټوپونــه

***

خدایه بیا به څه چل کیږي
چپه سترګه مې خـــوځیږي
زړه مې نری نری درزیـــږي
پاڼه په باد باندې رپیـــــږي
جینۍ چې خال په تندي ږدي څوک به لرینه

***

بنایست دې مل د پیغلتـــــــوب شه
ورک دې د سپینې خولې شومتوب شه
درنه قــربان مـــــــې زلمـــیتوب شه
راشه په سترګو کـــې مـــې خوب شه
زه شـــوګیرو د بیلتانـــه خـــوړلی یمـــه

***

ربه موسم ته لـــــــیونی کړې
د مینې ډک مې دا زړګی کړې
د ښکلو ښکلو مې لوګـــی کړې
ما د لیلا د سر منګـــــــی کړې
چې په سـینه مـې کشـوي پـه سر مـې اوړینـه

***

د ګودر خوا ښومره ښایسته ده
د جونو جوړه پرې جـــرګه ده
زما په زړه دا ســـــــتا نامه ده
دا مې له تا ســـره وعـــده ده
ښـو چـې ژونـدی یـم زه بـه سـتا رضـا کومـه

***

نن مې د یار سترګې یادیږي
خمار خمار سـترګې یادیږي
هغه انګار ســــترګې یادیږي
زړه ته قرار سـتـرګې یادیږي
خدایه ماښام کړې چې یې خوب کې ووینمـه

***

تل دې ویـــــــل وځـــه له کوره
بـــــس په وطن ننګ وکـــړه نوره
ښه شوه چې خلاص شوم له پیغوره
په مـــینه میـــنه راته ګــــــــوره
د جنـــګ میدانـــه بریـــالی راغلـــی یمـــه

***

پرون یې ویل خـــــدای د پاره
ودریږه مـــــه راتـــــه په لاره
دا مـــې تـــــــه ومــــنه نګاره
څوک به دې مړ کړي خوږه یاره
ماتـــه پـــه لویـــه لار کـــې مـــه نیســـه ګلونـــه

***

زه لکه ځمکه ته اسمان شـــوې
د زړه له تله راته ګران شـــوې
په څه خبره مې جـــانان شوې
رخصت دې واخستو روان شوې
پــه زړه دې نشــته د يــارۍ ســوي داغونــه

***

زه پرې مين يم يار ښايسته دى
سم ګلاب دى شهـــزاده دى
يار مې ځان يار مـــې زړه دى
ښايست د تورو غـــرونو ښه دى
پـــه بـــازاري پـــوډرو ډېـــر وغوليدمـــه

***

درته په خوله مې دا اقــرار دی
لیکم غزل دا مې روزګـــار دی
مینه مې ژوند مینه مې کار دی
یار خو مې یار ریبار ریبـار دی
د یـــار پـــه ســـترګو د ریبـــار قـــدر کومـــه

***

راشه ښکاره د مـــــینې زور کړه
دا مین زړه مې لږ ټکـــــور کړه
راته رنګین دا کلی کـــــور کړه
ځان دې زما د مور اینګور کړه
زه په مـور ګـران یـم سـتا بـه ډېـر قـدر کوینـه

***

ؤ تورو شرنګ ډګر کې مــړ شو
په وینو رنګ ډګر کې مـــړ شو
وطن په ننګ ډګر کـــې مړ شو
پښتون د جنګ ډګر کې مړ شو
پښــتنې پیغلــې یـــې لــه وینــو ږدي خالونــه

***

یاره یوځل وطن ته راشه
لکه د ګل وطـــن ته راشه
زما کابل وطـــــن ته راشه
جانانه خپل وطن ته راشه
پــه کــار مــې نــه دي د اوکــراین ډېــر دولتونــه

***

ښه په سلګو ياري مې کړې
د نيمو شپو ياري مې کړې
د لوړو غرو ياري مې کړې
د جنکو يارې مـــــې کړې
ځکـه مـې شـونډې د ګـلاب پـه شـانتې دينـه

***

جانانه تکــه توره شــــپه ده
په چم ګاونډ تياره خـوره ده
ياره په ما د غم شـــــېبه ده
په زړه مې جوړه اندېښنه ده
خلــک ويــده دي زه رنځــوره ناســته يمــه

***

مونږ ترینه څو په خدای توکل دی
مونږ ته په کلـــــي کې اور بل دی
دا محراب ګل مخلص مـې مل دی
په تورو غرونو کــــې مـــزل دی
جــوړه جــوړه بــه لاس نیــولي سره څونــه

***

جانانه نــن په رښتیا راشه
جانانه یمــــــه تنها راشه
جــانانه ځنګ ته زما راشه
جــــانانه ومنه بــــیا راشه
دا زه منـــت درتــه پــه سرو شــونډو کومــه

***

ته وخته بیا مې لېـــــونی که
ته مـــــې د غرونو غرڅنی که
د چا ښکلا نه مـــــې لوګی که
بیا مې له درده ډک زړګی که
ماتــه پــه ارامــه ژونــدون خونــد نــه راکوینــه

***

په تا مین له ډیـــــــــره وخته
خو په نصیب یمه کـــــمبخته
ته په زړګي یې ډیره ســـــخته
څنګه نرۍ یې لکه لښـــــــــته
کوم یو خوشبخته بـه دې هـار د غـاړې کړینـه

***

راشه جانانه نور معلـــــــوم که
نن په ټول کلي کور معلوم که
د خپل مين زړه شور معلوم که
که زورور يې زور معلـــــوم که
اوس مــې ډولــۍ د کــلي مــنځ کــې تېروينــه

***

هجر په زړه زرې زرې کـــړم
هسې يې زه خاورې ايرې کړم
داسې په زوره چې نعـرې کړم
د زړه له درد درله ښـېرې کړم
ګنــې ښــېرې مــې پــه تــا کلــه پــيرزو شــينه

***

خومره ښایسته زما وطن دی
زما زړګی دی زما تن دی
ماته فارس ماته لندن دی
یاره د سرو ګلو ګلشن دی
پکې اوسیږي پښتانه درانه قومونه

***

غزل غزل ټپه ټپه شي
بیا د هر چا په خوله خوره شي
چې کله خاندې تکه سره شي
سم د پغمان د باغ مڼه شي
چې درته ګورم لکه مالګه اوبه شمه

***

خپل مـــينتوب راپورې اور شو
دا لېونتوب راپـــــورې اور شو
په مړوند خوب را پورې اور شو
دا زلمـــــيتوب راپورې اور شو
کــه دا مـــې يــاد وي بيــا بــه مينــه نکومــه

***

ناز او ادا دې لېــــــونی کړم
ګلې خندا دې لېــــونی کړم
سم په رښتيا دې لېــونی کړم
د مخ رڼا دې لېـــــــونی کړم
شــوم ســودايي پــه لاره څــم ګــوتې شــمارمه

***

زړه سره ښه کــوئ روغ ګرځئ
بس تش کاته کوئ روغ ګرځئ
نور که هرڅه کوئ روغ ګرځئ
خو مينه مه کوئ روغ ګــرځئ
دا نصــيحت درتـــه د ورور غونـــدې کومـــه

***

که په شارجه که په يونـان وي
که په هايلنډ که په جاپان وي
که په سعودي که په ايران وي
که په اوکراين که په ايران وي
چــې مسـافر هـر چرتـه وي خوشـال دې وينـه

***

راشه نادانه که یې ګــــورې
یه په ما ګرانه که یې ګورې
په زړه سندانه که یې ګورې
مخلص نادانه که یې ګورې
پــه زړه مــې تــورې وینــې ځــي درپســې مرمــه

***

وکړه اقرار خپه پرې نه یـــم
وایه په جار خپه پرې نه یم
وکه اظهار خفه پرې نـــه یم
وکړه اتبار خفه پرې نه یـــم
جینۍ که زړه دې د یارۍ موړ شوی وینه

***

زما د تورو جامـــــو یاره
درته ولاړ په نیـــــمه لاره
راځه راځــــــه زما نګاره
دا ستا د دوو سترګو د پاره
پـــه انتظـــار درتـــه بهـــر ولاړه یمـــه

***

نه پرې تهمت او نه پرې تور وي
لرې له هـــر چا له پیغـــور وي
د ننګ څادر یې په مخ خور وي
پېغله په کـــور او یا ګـــور وي
پښـتنې پیغلــې څــه ښایســته لــري خویونــه

***

دا څه جنون را باندې راغــــی
حال د مجنون راباندې راغـی
وخت د بېلتون راباندې راغی
نوی ژوندون راباندې راغــــی
پــــه نــــا اشــــنا څېـــره کـــې غــــاړه راکوينــــه

***

د مينې زور ماته معلـوم دی
د مينې تور ماته معلـوم دی
د هجر اور ماته معلــوم دی
د جانان کور ماته معلوم دی
د بــــام پــــه سر يــــې کشــــمالي کــــرلي دينــــه

***

ګوره مخلصـــــه زما ګله
دا ستا د مينې يم پاګـــله
د بل به نشمه هيڅکـــله
زما د ښې اوربل ګـــله
پـاس پـه اوربـل بـه دې هـر وختــې ګرځومـه

***

د زخمــــي زړونو دوا شــــته دی
دوست او دښمن د هر چا شته دی
هم يې لالي او اشـــــنا شته دی
ښو چې غماز په دنيا شـــــته دی
عاشــق دې نـه تـړي پـه خپـل اشـنا شرطونـه

***

ګلابي رنګ دې لېونی کـــړم
د سترګو جنګ دې لېونی کړم
بوي د لونګ دې لېونی کـړم
د بنګړو شړنګ دې لېونی کړم
پـه لاره ځــم ګــوتې شــمارم تــا يادومــه

***

له رنګه تور دی غنمرنګ دی
په ما مين زما مــــلنګ دی
همېش ولاړ زمــا په ننګ دی
جانان مې بوټی د لونګ دی
د مـخ خولـو نـه يـې د عطـرو بـوی راځينـه

***

زمـــــــا ښایســـــته یاره نادانه
ژوندون مې ګران دی بې له تا نه
د زړه سکون د زړه درمــــــــانه
چې و دې نه وینـــــــــم جانانه
پــــه مـــا ودانـــه دنیـــا ورانـــه وي مینـــه

***

زما په برخه ستا دیـــــــــدن شه
زړګی دې تور نور د لنـــدن شه
نور دې نصیب په خپل وطن شه
ستا لوپټه زمـــا کفـــــــــن شه
چـــې تـــور لحـــد رابانـــدې زیـــړ ګلونـــه شـــینه

***

چم ته قدم راسره کېده
لاسونه سم راسـره کيده
وعده صنم راسره کيده
لاس په قسم راسره کيده
کـــه نـــازولې مـــې ســـاتې درسره ځمـــه

***

بس کـــه تياره ده که رڼا ده
خو زه ورځم زما ســـودا ده
دا ښنګه شور ښنګه غـوغا ده
پاس په جونګړه کـــې ژړا ده
يـا ښـوک مـين دی يـا د يـار د غيـرې ځينـه

***

د زړه پیوند دې مــــبارک شه
د مینې خوند دې مــبارک شه
خوب په مړوند دې مبارک شه
دا نوی ژوند دې مــــبارک شه
پــه تــا را مــه شــه د خــزان ســپیره بادونــه

***

زما د ټول عمر ارمــــان یې
جانانه خوږ لکه ایمان یـــې
ماته له خپله ځانه ګران یې
مخلصه یاره ډېر نادان یـــې
هــر چــا تــه وایــې تــه د خپــل زړګــي حالونــه

***

زما اخــــتر زما سپـــــرليه
زمـــــا د ميـــــنې ليـــونيه
زما ســـــاده ســـــــاده لاليه
د تورو غرو د سر شپونکيه
شــپېلۍ دې ماتــه ده کــه تــه کــوې خوبونــه

***

څومره کړي خوند د مينتوب ژوند
ياره هغـــــــه د لېــــونتوب ژوند
په کار مې نه دی سړيتــــوب ژوند
څومره وي خوږ د زلمېتــوب ژوند
چــې د جانـان سره څـوک يـو ځـای تېروينـه

***

زمـــــــا په زړه وېِ رانه لاړې
ته مــــې هــرڅه وېِ رانه لاړې
تش په كاته وېِ رانــــــه لاړې
كه خداى مې ته وېِ رانه لاړې
كه خداى مې بل وي تانه ښـه بـه مـې سـاتينه

***

په توره شپه مرور لاړې
رانه خفه مــــرور لاړې
آخر په څه مــرور لاړې
له ما چې ته مرور لاړې
د چـــم گاونـــډ پيغلـــې پيغـــور راتـــه كوينـــه

***

زما شباب شباب جانانه
زما افتاب افتاب جانانه
زما شراب شراب جانانه
زما ګلاب ګلاب جانانه
خنګـه دې هـیر کـړل مـا سره کـړي لوظونـه

***

لاړل هغه وختونه تېــــــــر شول
له تانه اوس شیرینې هـــــېر شول
اوس دې خویونه ښار په ښېر شول
پاس په کوټه کټونه ډېــــــــر شول
بنګـړو تـه شـړنګ ورکـړه چـې ودې پیژنمـه

***

لالي به بيا توره تېره کـــــــړي
په سنګرونو کې به شپه کـــــــړي
په خپل دښمن به خوا سـړه کړي
چې توره نه کړي نور به څه کړي
چـې يـې شـېدې د پښـتنې رودلـې دينـه

***

نور دې هجران زغملی نه شـم
په زړه دردونه وړلی نه شـــــم
داسې تريخ ژوند کولی نه شم
په خوله درته هيڅ ويلی نه شم
د زړه لــه تــاوه بــه بښـيرې درتــه کومــه

***

سوچونه ډېر فکرونه ډېر شول
جنګونه ډېر مرګونه ډېر شول
غمونه ډېر دردونه ډېر شـــول
ولسونه ډېربشارونه ډېر شـــول
شـــيرينه يـــاره تـــا بـــه چرتـــه لټومـــه

***

د يار لټون کلي ته راغـــــی
هغه جنون کلي ته راغـــــی
بيا څه بدلون کلي ته راغی
خدايه بيلتون کلي ته راغی
جوړه جـوړه يـاران پـه يـو ځـای نـه پرېږدينـه

***

د غم وخت یـــــې را زیات کړ
مړ یې کړم زه ، زړه یې مات کـړ
لکه کاغذ داسې یې قات کـــــړ
په نیمه شپه یې یار رایاد کـــــړ
کــوم ځــوانیمرګ شــپېلۍ پــه مینــه غږوینــه

***

داسې اخته په ویر د ځان شوم
په کړې مینه یې پښیمان شـوم
په غرونو سر شومه حیران شوم
د ژوند په لاره زه حیران شـوم
دا ســـتا مینـــې زه لـــه ژونـــده وویســـتمه

***

زما د سپيني غاړې هار شـــــه
راشه زما شه زما يار شـــــــه
ته مې سکون ته مې قرار شـه
دا سر او مال مې له تا ځار شه
شـــيرينه يـــاره زه پـــه تـــا ابـــاده يمـــه

***

په تن مې پورې شول اورونه
داسې درانه درانه غمـــــونه
دا د ټول کلي پيغـــــــورونه
ښنګه به نکړمه ســـــــوچونه
پـــه مـــا د مينـــې دنيـــا ورانـــه شـــوه مينـــه

***

دننه زړه راته غـــړيـــږي
سلګۍ وهي راته ژړيـــږي
بې اوره سوځي لمبه کيږي
په مينه زوړ سړی ځوانيږي
زمـــا پـــه تـــوره ږيـــره ســـپين ولګېدنـــه

***

خدايه زما جانان زمـــــا شو
زما په مينه اوس رضا شـــــــو
په شا روان دی په خـــندا شو
مازيګر مونځ رانه قضـــــاء شو
نـــوی مئـــين وم پـــه ديـــدن نـــه مړېدمـــه

***

د بدبختۍ نیستۍ د لاسه
د مزدورۍ نیستۍ د لاسه
د بې وسۍ نیستۍ د لاسه
د غریبۍ نیستـــۍ د لاسه
ځوانان د خپل کلي او کـور ورک شـوي دینـه

***

په ټنډه ایښی دی شین خال دی
اوربل دې جوړ په څه کمال دی
درپسې زړه زما حــــــــلال دی
په سر دې شال مخ دې مشال دی
دا څووم کـال دي چـې مئین دربانـدې یمـه

***

نو څه ورځه د سترګو تـــــوره
زه دېر ډاريږم له پــيغـــــوره
زما د زړه د درد تکــــــــوره
په مخکې ځې په وروستو ګوره
وروسـتی ديـدن دې پـه زړه لارې جوړوينـه

***

دا څه چې تېر شول او تيريږي
هر چاته خپل قسمت رسـيږي
خلکه تقدير کلـــه بدليـــږي
څه چې ليکلي هغه کـــــيږي
زمـا قسـمت کـې بـه يــې ژړا لــيکلي وينــه

***

ناز او ادا شیرینې راکــــړه
وعده صفا شیرینې راکــړه
نن په رښتیا شیرینې راکړه
لاس د وفا شیرینې راکــړه
د ژونــد لــه کــاره ګلــې تــا ویســتلی یمــه

***

چې راسره به تل پـه خنګ وو
د درې رنګه بیرغ پـه رنګ وو
خپلو منځو کې به په جنګ وو
چې مړوندونو کې مې تنګ وو
هغــه بنګــړي مــې اوس څنګلــو تــه راځینــه

***

د خپلې مینې مې مجـــنون کړې
پوی مې په راز ته د ژوندون کړې
غم نه مې لرې په ســــکون کړې
له هندوستانه مې راســـتون کړې
لــه ګورســـتانه بــه دې څـــوک راســـتنوینه

***

کله چې ستا د مینې غل شوم
لکه غنم په ژرنده دل شــــوم
سم دم سړی ومه پاګل شـــوم
سم د مئین سړي غزل شـــوم
ســـتا یـــاراني خـــو پـــه مـــا سر وګرځوونـــه

***

سره دې جوړه سترګې خمارې
سمه ښایسته شیرینې ښـــــکارې
سم جوړوې په زړه کـــې لارې
په بام ولاړې هــــــــوا دارې
مرګـی دې هېـر دی پـه اوربـل وهـې لاسـونه

***

ژوند مې خزان دی خــــوږه یاره
بې له تا ګران دی خـــــوږه یاره
سخت دې هجران دی خوږه یاره
ارمان ارمان دی خــــــوږه یاره
د غریبـــــۍ د لاســـه ورک د ملکـــه یمـــه

***

په زړه دې څه دي راته وايـه
راسره مل يـــې ژوند تر پايه
ما ځورو ې ولې بـــــې ځايه
بيلتونه کور دې راته ښــــايه
د زور دې نــه يــم ننــواتې بــه درځمــه

***

مورې په ما چې ستا نظـــر وي
ژوند به مې بچ له هر خطر وي
په ما به هر ساعت اخــــتر وي
چې ستا دعا زما په ســــــر وي
زه به کامياب د ژوند پـه هـر ميـدان کـې يمـه

***

زه ځومره ښه وم چې کمکۍ وم
له ښکلا ډکـــه ګلالـــــــۍ وم
د شوخۍ موج کې لـــېونۍ وم
که ته شهيـد شوې زه ژوندۍ وم
سـپينه روپـۍ بـه سـتا پـه قـبر بانـدې ږدمـه

***

مينه کـــوم وزګـــــاره نه يـــــم
د بيـــــلتانه په لاره نـــــــــه يم
عشق مې دی کار بې کاره نه يم
يار خو مې شته بې يــــاره نه يم
بـې يـاره انجـونې لاس تـر زنـې ناسـتې وينـه

***

خير که هر څو د زړه چاودون و
کــــه تنهايي او که بېـــــلتون و
يا درد و غـــــم و يا ســــــکون و
مينه خو نوم د ښــــه ژوندون و
بې مينــې ژونـد راتــه بــې خونـده دی مئينــه

***

توبه له جنګه نوره وکــــــړئ
او يو تر بله جوړه وکـــــــړئ
يو اتفاق شئ سوله وکــــــړئ
ځوانانو بس دی روغه وکــړئ
مينــدې شــوې کونــډې يتــيمان ژړا کوينــه

***

پہ ما به غم دا اختر نه وی
قلم قلم به ځیگر نـــــه وی
د زړه په سر به پرهر نه وی
که مې جانان مسافر نه وی
تـــر نیمـــو شـــپو پـــورې بـــه ولـــې ژړیدمـــه

***

کړه ترمه درنه ځـــــمه
کلی پریږدمه درنه ځمه
په غر او سمه درنه ځمه
د جانان غمه درنه ځمه
دا ســـتا د لاســـه مـــا لـــه نـــه راځـــي خوبونـــه

***

ډېره وړه يمه کمـــــکۍ يــــم
په تورو شپو سپينه سپوږمۍ يــم
ډيره ښايســـــته يم ګلالــــۍ يم
ورور مې ټوپک دی زه ګولۍ يم
پـــه تـــورو غـــرو مـــې اړوي ژړا راځينـــه

***

زما جانانه غنمـــــــــــــرنګه
دا زه دې وويستم لــــه ننګه
کانې دې وکړې رنګ په رنګه
نه ګلالۍ يـــــــم نه بدرنګه
زه غنمرنګـــه يـــم څوانـــان رنځورومـــه

***

پرهر پرهر زړه ته ټکــور يــې
زما د دواړو سترګو تـــــور يې
لکه ګلاب داسې سمسور يــې
څنګه خواږه خواږه را ګورې
پلـــو دې ونيســـه چـــې زړه در واچومـــه

***

د زورورو د زور نه يـــــــــم
سم سمندر يمه اور نه يـــــم
پوی د حالاتو په سور نه يــم
يمه پردی د چا ورور نه يـــم
ورځ کې خواري د شپې پيـره د ځـان کوومـه

***

یار نه بغیر مې ژوندون ګران دی
زما زړګی دی زمـــــا ځان دی
دا خپلول زما ارمــــــــان دی
دا یو مې زړه یو مې جـانان دی
نـورو تــه نـور زړونــه لــه کومــه پیــدا کړمــه

***

د جونو بیا شور په ګــــودر دی
ته به وی سم کوچنی اختر دی
په مئــــینانو جوړ محـشر دی
د پېغلې خوله د جــنت ور دی
د جنـــت ور تـــه هـــر ســـړی تمـــه لرینـــه

***

همېشه ګرځم بې ســـــينګاره
کړم دې د ژوند څخه بېزاره
تپوس مې وکړه خدای لپاره
بابا مې نه درکـــــــوي ياره
لاړ شـــه بابـــا بانـــدې مـــې وکـــړه تعويذونـــه

***

ليدل دې نه وو معجزه وه
زما خو ډېره انديښـــــنه وه
سم د جنت پشان خوږه وه
بېګا مې يار سره وعــده وه
د لاس بنګـــړي مـــې پـــه رومـــال تـــړلي وونـــه

***

زړه مې نرۍ نرۍ خـــــوږيږي
جانان مې هـــر وخت رايادېږي
يوه شېبه مـــــې نه هـــيريږي
چې کبر نکړي نه خــــواريږي
خاونــده خدايــه مــا بــه کــبر کــړی وونــه

***

دنيا په مينه ښه ښکاريـــــږي
هم پاک الله پرې خوشالیږي
په مئينانو خپه کـــــيږي
پاڼه په باد باندې رپيــــږي
جينۍ چې خال په تندي ږدي څوک به لرينه

***

زه خو دا ستا يم
او بـــې پروا يم
ای زه مـين دې
پـــــه ښـکلا يم
اول مې نه ويل اوس يې وايم
د زړه خـــبرې مـــې پـــه خولـــه راغـــلي دينـــه

***

چې مازيګــر وي
بل زيړی لمر وي
جونې چې ټولې
په ګــــودر وي
د زرو قدر په زرګـــــــــر وي
د پيغلـــــو قـــــدر پـــــه نـــــادانو وړکـــــو وينـــــه

***

ډېره کمکۍ یم
د ګل غوټۍ یم
په تـا مـــــئینه
لیونۍ یــــــم
زه کلیواله شـــان جـــــینۍ یـم
د ښـــار هلـــک یـــې درتـــه یـــاد دي ډېـــر چلونـــه

***

ما شوګیرې کـــــړې
ډېرې خوارې کړې
یار راته جـــــوړې
بهانـــــې کـــــړې
جانان مې جرړې د زړه پرې کړې
لکـــــه نښـــتر پـــه تاوېـــدو ځمکـــې لـــه ځمـــه

***

زړه په درزا شي
ډېر وارخـطا شي
د چا خـــيالونو
کې تـــــبا شي
چې ځان ته کيــــــنم ژړا راشي
بـــې وفـــا يـــاره زه پـــه ژونـــد ســـتومانه شـــومه

***

دا څـه ژوندون دی
د زړه چاودون دی
خدايه ډېر ســخت
د يار بيـــلتون دی
ما خلکه کـــــــړی دا تړون دی
نـــه بـــه ورځمـــه نـــه بـــه يـــار نـــور يادومـــه

***

رڼا لګيــــــــړي
تياره ټوليــــړي
زما له حــــــاله
څوک خبريږي
که ياري کــــړم مخ مـې توريږي
کـــــه يـــاري نکـــــړم ماشـــومان لـــه ولـــږې مرينـــــه

***

رنګـــــونه راوړه
خوندونه راوړه
ځان سره تېر
وخـتونه راوړه
ماته ځـــــــولۍ ګلونه راوړه
زه د وربــــــــل د پاســــــه چـــــــتر جوړومـــــــــه

***